

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Gregorii sanctissimi episcopi Nysseni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

ἐνεργείας, μᾶλλον δὲ πλήρης τῆς
ἐναντίας.

Εἴπῃς οὐ περσοικῶν ἑσσεύεσθαι
μὲν, ἀνάθεμα ἔστω, καὶ τεταρτάτῃ
μὲν τῇ θεοκτόνων.

Εἴπῃς δὲ ἔργων τετελεσμένων, ἢ
μὲν τὸ βάπτισμα, ἢ μὲν τὴν ἐκ νε-
κρῶν ἀνάστασιν ὑποστάτας ἡ ζωὴν λέ-
γει, καὶ ἀπὸ οὗς Ἕλληνας περὶ ἑα-
πτοῖς εἰσαγγέλλουσιν, ἀνάθεμα ἔστω τὸ γὰρ
ἡρμηνεύον, ἢ περὶ τοῦ μὲν
νοῦ, οὐ θεός, καὶ διὰ τὴν καὶ μικρὸν
αὐξήσων οὕτω λέγεται.

Βασιλεὺς τῶν ἀγιωτάτων ἡμετέρων ἐπι-
κόπου Καππαδοκίας τῆς καθ' ἡμᾶς
τῆς Καππαδοκίας.

* μὲν

Οὐ γὰρ ποσὸν οὐρανὸς καὶ γῆ,
καὶ τὰ μυστήρια τῆς πελάγους,
καὶ τὰ ἐν ὕδασι διακινούμενα, καὶ τὰ
χερσὶ τῆς ζώων, καὶ φυτὰ, καὶ
ἀστέρες, ἢ αἶθρ, καὶ ὥραι, καὶ ἡ ποικί-
λη τῶν παντὸς διακόσμου τῶν ὑπερέ-
χον τῆς ἰσχύος συνίστησιν, ὅσον τὸ
διωκόμενον τὸ θεὸν ἀχώρητον
ἀπαθῶς διὰ σαρκὸς συμπλακόμενον
τῷ θανάτῳ, ἵνα ἡμῖν τῷ ἰδίῳ πάθει
τὴν ἀπάθειαν χαρίσῃται.

Γρηγορίου τῶν ἀγιωτάτων ἐπι-
κόπου Νύσσης.

ΤΟΥΤΟ γὰρ φρονέω, φησὶν,
ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχών, οὐχ
ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,
ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφῇ δου-
λοῦ λαβών. πῶς ἄρα τὸν θεὸν
τῆς δουλοῦ μορφῆς; ἢ ἡ ἀπὸ τούτου
Concil. Tom. 5.

tute frustratus sit, vel potius con-
traria repleatur.

Si quis crucifixum non ado-
rat, sit anathema, & inter Dei in-
terfectores censeatur.

Si quis eum ex operibus per-
fectum, aut post baptismum, aut
resurrectionem ex mortuis, in Fi-
lium adoptatum dixerit, quemad-
modum ethnici adscriptitios in-
ducunt, anathema sit: siquidem
quod initium habet, quod profici-
cit, quod consummatur, hoc non
est Deus, etiamsi ob successuum
incrementum tale quidpiam de
eo dicatur.

Basilii sanctissimi Cæsareæ
primæ Cappadociæ
episcopi.

NON cælum, non terra, non
marium spatia, non quæ in
terris & in aquis degunt animan-
tes, non plantæ, non stellæ, non
aer, non anni tempora, non va-
rius denique totius vniuersitatis
ornatus tantum potentia excel-
lentiam ostendit, quantum po-
tuisse immensum illum infini-
tumque Deum impassibiliter per
carnem assumptam configere cum
morte, quo nimirum per pro-
prium passionem suam nobis im-
passibilitatem impertiretur.

lib. de Spi-
ritu S.

Gregorii sanctissimi episcopi
Nysseni.

HOC enim sentite, inquit, in
vobis, quod & in Christo Ie-
su: qui cum in forma Dei esset, non
rapinam arbitratus est, esse se æ-
qualem Deo; sed semetipsum exi-
naniuit, formam serui accipiens.
Quid serui forma de Deo dici po-
test abiectius? Quid de omnium
S f f

Phil. 2. v. 5.

rege humiliter, quam quod sponte ad abiectam naturam nostram commercium sese deiecit? Rex regum, Dominus dominantium servili forma induitur: omnium iudex dynastis vectigalis efficitur: creaturae Dominus in antro diuersatur: qui omnia palmo concludit, locum in diuersorio nullum inuenit, sed in brutorum animantium praesepi reclinatur: mundus & immortalis humanae naturae sordes non auersatur, & omnem mendicitatem nostram expertus, ipsam demum mortem perpetitur. Voluntariae huius paupertatis mensuram perpendite. Vita degustat mortem, iudex in praetorium adducitur, omnium vitae Dominus iudicis sententiae subiicitur; omnium caelestium virtutum rex, carnificum manus experiri non grauatur. Ad hoc, inquit, exemplum mensura tuae humilitatis respiciat.

ἔτι χειρας. πρὸς τὸ τοῦ Θεοῦ, Φησὶ, τὸ ὑποδόχημα τῆς ἀπειροφροσύνης βλέπέτω τὸ μέτρον.

Attici episcopi Constantinopolitani.

HODIE Christus Dominus benignitatis natiuitate suscepit: nam diuinæ dignitatis natiuitate praexistebat. Deinde rursus his addit: Benignitatis Verbum exinanitur, cum tamen natura non sit exinanibile. seipsum enim exinaniuit, formam serui accipiens. Qui carnis expertus est, propter te incarnatur: *Verbum caro factum est.* qui sub tactum non cadebat ob incorporeitatem, palpatur: qui sine principio est, sub initio fit corporeo: qui perfectus est, crescit: qui

ἐπὶ τῆ βασιλείᾳ τῆς ὁλῶν, ἢ τὸ εἰς κοινωσίαν τῆς πωχῆς ἡμῶν φύσεως ἐκοιτίσας ἐλθὼν; ὁ βασιλεὺς τῆς βασιλεύοντων, καὶ ὁ κύριος τῶν κυριούντων πλὴν τῆ δούλου μορφῇ ὑποδύεται· ὁ κριτὴς τῶν πάντων ὑποφωρὸς ποῖς διωσασμένοις γίνεται· ὁ τῆς κτίσεως κύριος ἐν ἀσπλαγῇ κατέχευται· ὁ τῶν πάντων πεδιδραμμένος οὐχ ἐρίσκει τόπον ἐν τῷ καταλύματι, ἀλλ' ἐν φάτνῃ τῆς ἀλόγων παρέρριπτεται· ὁ καθαρὸς καὶ ἀκηρατος τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καταδέχεται ῥύπον· καὶ διὰ πάσης τῆς πωχείας ἡμῶν διεξελθὼν, μέχρι τῆς θανάτου πρὸς πείρας. ὅθεν τῆς ἐκοιτίου πωχείας τὸ μέτρον, ἢ ζωὴ θανάτου ἴδεται, ὁ κριτὴς εἰς κριτήριον ἄγεται· ὁ τῆς ζωῆς τῶν ὄντων κύριος ἐπὶ τῇ ψήφῳ τῆς δικάζοντος ἄγεται· ὁ πάσης τῆς ὑπὸ κοσμοῦ διωσάμεως βασιλεὺς τῶν θηρίων ἐκ ἀπω-

Αἱμοδότης Κωνσταντινουπόλεως.

ΣΗΜΕΡΟΝ ὁ Χρῆστος, ὁ καὶ δεσποτῆς πλὴν τῆς φιλανθρωπίας γέννησιν ἀνεδέξατο· πλὴν γὰρ τῆς θείκης αἰτίας πρὸς ὑπέρχεν. εἴτα πούποις ὁπφείρει πάλιν ὁ τῆς φιλανθρωπίας λόγος κενόδοται, ἀνέναντον πλὴν φύσιν τυχαίων· ἑαυτὸν γὰρ ἐκένωσε, μορφῇ δούλου λαβὼν. ὁ ἀσαρκος διὰ σὰρκα δοται· ὁ λόγος σαρκὶ ἐγένετο. ὁ ἀφ᾽ ἡμῶν ὑποπτόων διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀσώματον, ψηλαφᾶται· ὁ ἀναρχος ἀπὸ δόξης γίνεται σωματικῶς· ὁ τέλειος αὐξάνει· ὁ

Isai. 40.
Luc. 2.

Ioan. 19.

Philip. 2.

Ioan. 1.